

РЕШЕНИЕ

№ 2022

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **454** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Агенция "Пътна Инфраструктура" - [населено място], представлявана от Председателя на Управителния съвет – И. И., чрез юрисконсулт Д., против Решение № 4272 от 11.11.2022 г., постановено по АНД № 9159/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което отменено НП № 662/01.06.2022г., издадено от Началник отдел „ Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление към Агенция „ Пътна инфраструктура“, с което на А. А. Б. е наложен административно наказание глоба в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл.179 ал.3а от ЗДвП.

В касационната жалба се съдържат оплаквания, че решението е неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон. Сочи се, че районният съд е направил неправилни изводи за недоказаност на санкционираното деяние. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди наказателно постановление. Претендира се юрисконсулско възнаграждение.

Ответната страна в касационното производство, се представлява от адв. А., която оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Прокурорът счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В атакуваното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 06.12.2021 г. в 05:43 часа в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт К. пристигнало пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , вид влекач, марка и модел „Д. ФТ ХФ 105.460Т“, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона, управлявано от лицето А. А. Б.. След извършена проверка от страна контролните органи било установено, че на 24.11.2021 г. в 06:12 часа, горепосоченото пътно превозно средство е било засечено по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП). За установеното нарушение бил съставен АУАН № 662 от 06.12.2021, въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че авторството на деянието е останало недоказано, както и мястото и начинът на извършване на нарушението.

Правилен е изводът на районния съд, че извършването на нарушението не е доказано. Съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП в приложимата и редакция водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

В случая липсват констатации водачът да е нарушил това свое задължение на 24.11.2021 г., тъй като превозното средство е било заснето да се движи без заплатена пътна такса на 06.12.2021 г. в 05:43 часа, но липсват каквито и да е доказателства, че именно Б. го е управлявал. Авторството на деянието остава категорично недоказано, поради което липсват основания за ангажирането на административнонаказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. По делото не са налице доказателства на 24.11.2021 г. автомобилът да е спиран за проверка от контролните органи на А. или установяването по друг начин на водача на автомобила към тази дата. Ето защо настоящата съдебна инстанция намира, че наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал категорични доказателства, установяващи по необходимия несъмнен начин, че именно Б. е управлявал ППС-то и на 24.11.2021 г. Фактът дали Б. пред актосъставителя е отрекъл или не, че той е управлявал ППС на 24.11.2021 г. е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. В този смисъл настоящият състав счита, че след като по делото липсва категорична доказаност за съпричастност на Б. към деянието, то наказателното постановление следва да бъде отменено поради недоказаност на авторството на нарушението.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка за съответствие с материалния закон съдът констатира правилност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед крайния изход на делото и своевременната претенция на ответника по касация за разноси, Агенция "Пътна Инфраструктура" - [населено място], представлявана от Председателя на Управителния съвет – И. И. следва да бъде осъдена да заплати на А. А. Б. с ЕГН [ЕГН], разноси за адвокатско възнаграждение в размер 600 лева, По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, Х.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.11.2022г., постановено по НАХД № 9159/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна Инфраструктура" - [населено място], представлявана от Председателя на Управителния съвет И. И. да заплати на А. А. Б. разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.